

*Från landsort
till storstad*

Boken om Oskar

Barbro Luterkort

Inledning

DET VAR NÄR jag äntligen öppnade den stora, gröna kartongen som stått undanställd i många år och som hade lämnats mig med orden »här är papper efter pappa». Det var då jag gjorde upptäckten! En fantastisk brevsfatt! Brev som min far, Frans Oskar Tidbeck (1906 – 1980) skrivit från Stockholm ner till Småland där han växte upp. Han var placerad av Allmänna Barnhuset hos f.d. lärarinnan Tilda Maria Pettersson som fosterbarn. Brev, som är daterade mellan 1926–1937, är oftast ställda till fostersystemen Lillie. Det är maskinskrivna, silkespappers-tunna kopior som beskriver ett Stockholm i danande. Det är en spännande läsning där han skildrar sina upplevelser på tjugo och trettioalet.

Eftersom jag är på väg till Capri packas breven ner och det är där jag skriver av dem för att senare lämna över kopiorna till Stockholms Stadsmuseum för förvaring.

Det är i breven man får veta att han besöker Stockholmsutställningen 1930 och lär sig ett nytt ord, funktionalism. Likaså att han också är med på Skansens nyårsfirande, sylvesteraftonen och lyssnar på Anders de Wahl som reciterar Tennyssons Nyårsklockorna. Chinateatern har öppnats och han imponeras av taket med lampor som ger sken av natthimmelen. Man får också veta att han tar sig till Stockholm för att söka efter sin biologiska mor samtidigt som han söker arbetstillfällen som elektriker. Oskar skriver och tar kopior på sina brev, kanske med hopp om att det kan vara av intresse för framtiden.

Det här är inte bara en skildring av en svunnen tid det är också berättelsen om ett fosterbarn som tillslut finner sina rötter.

San Michele, Capri i maj 2014.

Barbro Luterkort